

Sygn. akt I ACa 540/13

I ACz 638/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Stanek
Sędziowie:	SSA Hanna Rojewska (spraw.) SSO del. Elżbieta Zalewska - Statuch
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Olejniczak

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **Stowarzyszenia (...) w J.**

przeciwko **L. S. i Gminie Ł.**

o stwierdzenie nieważności umowy

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 14 lutego 2013 r. sygn. akt I C 247/12

oraz zażalenia pozwanego L. S.

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 2 zaskarżonego wyroku

I. prostuje z urzędu oczywistą omyłkę w punkcie 2 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w miejsce słowa „pozwanego” wpisuje „powoda”;

II. z zażalenia pozwanego zmienia zaskarżone postanowienie o kosztach procesu, zawarte w punkcie 2 wyroku z dnia 14 lutego 2013 roku w ten tylko sposób, że zasądza od Stowarzyszenia (...) w J. na rzecz L. S. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. oddala zażalenie w pozostałej części oraz oddala apelację strony powodowej;

IV. zasądza od Stowarzyszenia (...) w J. na rzecz L. S. kwotę 2.868 (dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt osiem) złotych tytułem, częściowego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego i apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 540/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 lutego 2013 roku, wydanym w sprawie z powództwa Stowarzyszenia (...) w J. przeciwko L. S., prowadzącemu działalność pod nazwą (...)w Ł. i Gminie Ł. o uznanie umowy za nieważną, Sąd Okręgowy w Sieradzu oddalił powództwo i nie obciążył powoda kosztami procesu.

Sąd ustalił, że w dniu 9 grudnia 2011 r. pomiędzy pozwanymi Gminą Ł. jako zamawiającym i L. S. prowadzącym działalność pod nazwą (...)w Ł. jako wykonawcą została zawarta, w wyniku przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, umowa Nr (...), na mocy której (§ 4) wykonawca przyjął do realizacji usługę w zakresie wyłapywania i opieki nad bezdomnymi zwierzętami z terenu Gminy Ł..

Umowa została zawarta na czas zamknięty na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.

W dniu 6 lutego 2008 r. Burmistrz Ł. wydał decyzję, mocą której zezwolił przedsiębiorcy M. S., prowadzącej działalność pod nazwą (...)w Ł., na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, tj. wyłapywania bezpańskich i bezdomnych zwierząt z terenu gminy Ł. w okresie od dnia 15 lutego 2008 r. do 31 stycznia 2013 r.

W dniu 1 grudnia 2009 r. Burmistrz Ł. wydał decyzję, mocą której przeniósł na L. S. (...)w Ł. decyzję Burmistrza Ł., mocą której zezwolił przedsiębiorcy M. S. prowadzącej działalność pod nazwą (...)w Ł. na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami.

W dniu 7 września 2010 r. (...) Lekarz Weterynarii w S. wydał decyzję Nr(...), mocą której postanowił nadać numer identyfikacyjny podmiotowi prowadzącemu działalność nadzorowaną prowadzenie schroniska dla zwierząt, zlokalizowaną w miejscowości W. gmina B..

W dniu 23 grudnia 2011 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S., działając na wniosek Stowarzyszenie (...) w J., stwierdziło nieważność decyzji Wójta Gminy B. z dnia 7 września 2010 r. (...), zezwalającej L. S. na prowadzenie działalności w zakresie wyłapywania bezpańskich i bezdomnych zwierząt z terenu Gminy B. oraz prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt.

W dniu 30 marca 2012 r. Wójt Gminy B. wydał decyzję, mocą której zezwolił L. S. prowadzącemu działalność pod nazwą (...)w Ł. na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości W..

W dniu 23 maja 2012 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S., po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia (...) w J. od decyzji Wójta Gminy B. z dnia 30 marca 2012 r., uchyliło w części zaskarżoną decyzję i ustaliło, że obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt w W. to teren gminy B..

W dniu 9 października 2012 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S., na wniosek L. S. w sprawie wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji SKO z 23 maja 2012 r., wyjaśniło, że użyte w osnowie decyzji określenie, że obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt to teren gminy B. należy rozumieć w ten sposób, że schronisko jako obiekt prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom, winno być usytuowane w granicach administracyjnych gminy B.. W uzasadnieniu postanowienia SKO stwierdziło, że tak określony teren prowadzenia schroniska nie odnosi się do miejsca pochodzenia zwierząt objętych opieką schroniska, lecz wyłącznie do miejsca położenia schroniska.

Gmina Ł. zawarła w dniu 21 grudnia 2012 r., z L. S. prowadzącym działalność pod nazwą (...)w Ł., w wyniku przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, umowę Nr (...) na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. w zakresie wyłapywania i opieki nad bezdomnymi zwierzętami z terenu Gminy Ł. w 2013 roku.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu I instancji strona powodowa utraciła interes prawny w dochodzeniu żądania sformułowanego w pozwie, bowiem kwestionowana przez nią umowa wygasła z dniem 31 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy zauważył, że okoliczność, iż pozwana Gmina Ł. zawierała w przeszłości umowy z pozwanym L. S., prowadzącym działalność pod nazwą (...)w Ł., nie oznacza, że w niniejszym procesie, przy konkretnie oznaczonej umowie można mówić o interesie prawnym powoda do żądania unieważnienia umowy Nr (...) zawartej w dniu 9 grudnia 2011 r.

Także zawarcie przez Gminę Ł. nowej umowy Nr (...) na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. w zakresie wyłapywania i opieki nad bezdomnymi zwierzętami z terenu Gminy Ł. w 2013 roku, nie ma wpływu na ocenę interesu prawnego strony powodowej w żądaniu unieważnienia wygasłej umowy Nr (...) zawartej z dnia 9 grudnia 2011 r.

Sąd I instancji podkreślił, że wyrok wydany w niniejszej sprawie nie tworzy w żaden sposób prejudykatu i nie ma żadnego wpływu na ewentualną ocenę ważności nowej umowy Nr (...) z dnia 21 grudnia 2012 r., gdyż przy jej ocenie ważności należy prowadzić odrębne ustalenia, na które nie ma żadnego wpływu analiza dokonana w niniejszej sprawie, związanej z umową Nr (...).

Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy stwierdził, że w świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego żądanie zgłoszone w pozwie nie zasługiwało na uwzględnienie. Strona powodowa wywodziła, że pozwana gmina ma obowiązek kierować wyłapane bezdomne zwierzęta do schronisk, które legitymują się spełnieniem przewidzianych prawem wymogów formalnych. Schronisko prowadzone przez pozwanego L. S. spełnia wszystkie prawne wymogi formalne, a zawarta pomiędzy Gminą Ł., a pozwanym L. S. umowa Nr (...), na mocy której przyjął on do realizacji usługę w zakresie wyłapywania i opieki nad bezdomnymi zwierzętami z terenu Gminy Ł. została zawarta w wyniku przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego. Nie jest to więc wieloletnia współpraca pozwanej gminy i L. S., jak podnosi to strona powodowa, lecz realizacja odrębnych umów będących każdorazowo finałem rozstrzygnięcia procedur przetargowych, do których mogą przystępować wszystkie zainteresowane i uprawnione podmioty. Zawarta umowa obejmuje dwie sfery dotyczące: ochrony przed bezdomnymi zwierzętami w zakresie wyłapywania, prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt w zakresie opieki nad bezdomnymi zwierzętami.

Ochrona przed bezdomnymi zwierzętami i prowadzenie schroniska to dwie różne od siebie działalności, niezależne od siebie i prowadzone w oparciu o odrębne zezwolenia. Zezwoleń takich w drodze decyzji administracyjnej, na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz 6 ustawy z dnia 13 września 1996 r. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 391), udziela odpowiednio wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia usługi. Stosownie do wskazanych powyżej przepisów w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, w tym wyłapywania bezdomnych zwierząt zezwolenie dotyczy obszaru objętego właściwością terytorialną organu administracji udzielającego zezwolenia.

Niesporne jest w niniejszej sprawie, że L. S. mógł w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. prowadzić działalność polegającą na wyłapywaniu bezdomnych zwierząt, gdyż w dniu 1 grudnia 2009 r. Burmistrz Ł. wydał decyzję, mocą której przeniósł na L. S. (...)w Ł. decyzję Burmistrza Ł., mocą której zezwolił przedsiębiorcy M. S.

prowadzącej działalność pod nazwą (...)w Ł. na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami do dnia 31 stycznia 2013 r.

Jeżeli zaś chodzi o prowadzone przez pozwanego L. S. schronisko w miejscowości W., to od 30 marca 2012 r. w obrocie prawnym funkcjonuje decyzja Wójta Gminy B., mocą której zezwolił pozwanemu na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości W. przy czym, zgodnie z postanowieniem SKO w S., tak określony teren prowadzenia schroniska nie odnosi się do miejsca pochodzenia zwierząt objętych opieką schroniska, lecz wyłącznie do miejsca położenia schroniska. Stosownie do odrębnych przepisów dotyczących ochrony zdrowia zwierząt (ustawa o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt Dz. U. Nr 69 z 2004 r. poz. 625 ze zm.), w dniu 7 września 2010 r.(...)Lekarz Weterynarii w S. wydał decyzję Nr (...), mocą której postanowił nadać numer identyfikacyjny podmiotowi prowadzącemu działalność nadzorowaną prowadzenie schroniska dla zwierząt, zlokalizowaną w miejscowości W. gmina B..

Wynika z tego zatem, że L. S. spełniał wszelkie warunki do prowadzenia schroniska dla zwierząt, a tym samym mógł również skutecznie przyjmować do schroniska w W. zwierzęta z terenu Gminy Ł., zatem i w tym zakresie kwestionowana przez powoda umowa Nr (...) była ważna.

Zdaniem Sądu Okręgowego zawarta przez pozwaną umowa nie naruszała także zasad współżycia społecznego, ponieważ zgodnie z jej postanowieniami zapewniała kontrolę ze strony Gminy Ł. w jaki sposób wykonawca umowy wywiązuje się z przyjętych na siebie obowiązków. Umowa nie przenosi własności zwierząt na wykonawcę umowy i zobowiązuje wykonawcę m. in. do sprawdzania wiarygodności osób adoptujących zwierzę, spisywania umów z takimi osobami, prowadzenia ewidencji i dokumentacji (czipowania) zwierząt oraz przekazywania jej zamawiającej gminie, a także współpracy z gminą w zakresie prowadzonych programów zwalczania bezdomności zwierząt na terenie pozwanej gminy, a tym samym spełnia wymogi wynikające z art. 11 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt (t.j. Dz. U. Nr 106 z 2003 r. poz. 1002 ze zm).

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł powód, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając naruszenie przepisu art. 189 k.p.c. poprzez nieprawidłowe przyjęcie przez Sąd I instancji, że strona powodowa nie posiada interesu prawnego w dochodzeniu żądania sformułowanego pozwem w związku z wygaśnięciem kwestionowanej umowy z dnia 31 grudnia 2012 roku i naruszenie przepisu art. 58 k.c. poprzez błędną wykładnię art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, tj. niewłaściwą interpretację wyrażenia "obszar objęty zezwoleniem".

W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie powództwa, tj. unieważnienie w całości kwestionowanej umowy i o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego, ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Prawidłowo bowiem Sąd I instancji uznał, że strona powodowa utraciła interes prawny w dochodzeniu żądania sformułowanego w pozwie, skoro kwestionowana przez nią umowa wygasła z dniem 31 grudnia 2012 r i na dzień wyrokowania była wykonana.

Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Zasada ta nie powinna jednak być pojmowana abstrakcyjnie, lecz zawsze konieczna jest ocena istnienia interesu prawnego do wytoczenia tego powództwa na tle okoliczności faktycznych konkretnej sprawy.

Dodatkowo podkreślić należy, zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 7 grudnia 2012 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II CSK 143/12, opubl. LEX nr 1288628) interes prawny w żądaniu ustalenia musi występować w chwili orzekania.

Biorąc zaś pod uwagę okoliczność, że powód żądał uznania za nieważną umowy, która została zawarta na okres od 1 stycznia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku, zatem w dacie orzekania już zrealizowanej, należy zaaprobować pogląd sądu meriti, że powód utracił interes prawny w żądaniu stwierdzenia nieważności tejże umowy.

Rację ma również Sąd I instancji, iż fakt, że pozwana Gmina Ł. zawierała w przeszłości umowy z pozwanym L. S. nie oznacza, że w niniejszym procesie, przy konkretnie oznaczonej umowie, można mówić o interesie prawnym powoda do żądania unieważnienia umowy Nr (...), zawartej w dniu 9 grudnia 2011 r. Także zawarcie przez Gminę Ł. nowej umowy Nr (...) na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. w zakresie wyłapywania i opieki nad bezdomnymi zwierzętami z terenu Gminy Ł. w 2013 roku, nie ma wpływu na ocenę interesu prawnego strony powodowej w żądaniu unieważnienia wygasłej umowy Nr (...), zawartej z dnia 9 grudnia 2011 r. Powód pomija bowiem całkowicie fakt, że umowy powyższe były zawierane w wyniku przeprowadzonego wcześniej postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego.

Podkreślenia wymaga również, że ewentualny wyrok uwzględniający niniejsze powództwo nie stworzyłby prejudykatu i nie miałby żadnego wpływu na ewentualną ocenę ważności nowej umowy Nr (...) z dnia 21 grudnia 2012 r., gdyż przy jej ocenie ważności należałoby prowadzić odrębne ustalenia.

Niezasadny był zatem zarzut naruszenia art. 189 k.p.c., tym bardziej, że przedmiot niniejszej sprawy de facto nie ma związku z celami statutowymi powoda. W trakcie trwania postępowania nie został podniesiony bowiem żaden zarzut wskazujący, iż zwierzęta objęte skarżoną umową i przebywające na jej podstawie w schronisku prowadzonym przez pozwanego L. S. nie mają zapewnionych odpowiednich warunków bytowania, są nieodpowiednio traktowane, bądź dręczone. Wręcz przeciwnie strona powodowa zgłosiła jedynie zastrzeżenia formalne odnośnie umowy, która wygasła po trzech miesiącach od wszczęcia postępowania, a zatem interes prawny powoda odpadł. W swej apelacji jedynie lakonicznie podaje, że interes prawny wynika z potrzeby reprezentacji dobra prawnego określonego prawem ochrony zwierząt. Nie wyjaśnia jednak jaki byłby los bezdomnych zwierząt przyjętych do schroniska prowadzonego przez pozwanego L. S., na podstawie spornej umowy, na wypadek stwierdzenia jej nieważności.

Dla oceny istnienia interesu prawnego nie bez znaczenia jest i fakt, że mimo formalnych zastrzeżeń do umowy objętej sporem, powód zdecydował się wytoczyć powództwo o stwierdzenie jej nieważności dopiero po 9 miesiącach jej obowiązywania, mając świadomość, że wkrótce wygaśnie.

Niemniej jednak Sąd Okręgowy, mimo uznania, że powód utracił interes prawny do żądania stwierdzenia nieważności umowy zawartej w dniu 9 grudnia 2011 roku, dokonał oceny jej zgodności z powołanymi przez powoda przepisami prawa, nie znajdując podstaw do podważenia jej ważności. Sąd Apelacyjny w pełni aprobuje rozważania prawne zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Za nieprawidłową uznaje interpretację przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391 t.j.), przedstawioną w uzasadnieniu apelacji a dotyczącą „obszaru działalności objętej zezwoleniem”.

W art. 3 ust. 2 pkt 14 powyższej ustawy został określony obowiązek zapobiegania bezdomności zwierząt (wcześniej organizowania ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na zasadach określonych w odrębnych przepisach), przy czym ustawodawca odsyła do zasad określonych w przepisach o ochronie zwierząt. Art. 11 ustawy o ochronie zwierząt wskazuje, że zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom i ich wyłapywanie należy do zadań własnych gminy.

Słusznie zauważył Sąd I instancji, że ochrona przed bezdomnymi zwierzętami i prowadzenie schroniska to dwie różne działalności, niezależne od siebie i prowadzone w oparciu o odrębne zezwolenia. Zezwoleń takich w drodze decyzji administracyjnej, na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz 6, udziela odpowiednio wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia usługi. Stosownie do wskazanych powyżej przepisów w zakresie ochrony

przed bezdomnymi zwierzętami, w tym wyłapywania bezdomnych zwierząt, zezwolenie dotyczy obszaru objętego właściwością terytorialną organu administracji udzielającego zezwolenia, a L. S. mógł w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. prowadzić działalność polegającą na wyłapywaniu bezdomnych zwierząt z terenu gminy Ł., gdyż w dniu 1 grudnia 2009 r. Burmistrz Ł. wydał odpowiednią decyzję w tym zakresie, obowiązującą do dnia 31 stycznia 2013 r.

Z kolei prowadzone przez pozwanego L. S. schronisko w miejscowości W. posiada zezwolenie, nadane decyzją Wójta Gminy B., na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości W..

L. S. spełniał zatem wszelkie warunki do prowadzenia schroniska dla zwierząt, a tym samym mógł również skutecznie przyjmować do schroniska w W. zwierzęta z terenu Gminy Ł.. Żaden przepis analizowanej ustawy nie określa, że powyższy podmiot ma obowiązek przyjmować zwierzęta wyłącznie z terenu gminy, która udzieliła mu zezwolenia na prowadzenie schroniska. Jeszcze raz należy rozróżnić udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony nad bezdomnymi zwierzętami i w tym zakresie Wójt Gminy B. zezwolił pozwanemu L. S. na wyłapywanie takich zwierząt z terenu Gminy B., od zezwolenia na prowadzenie schroniska i określenia jako obszaru działalności schroniska – teren gminy B.. W tym ostatnim zakresie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S., które wydało decyzję z dnia 23 maja 2012 roku (k.18) i wskazując taki właśnie obszar działalności schroniska, jednoznacznie wyjaśniło, że użyte w osnowie decyzji „obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt - teren gminy B.” należy rozumieć w ten sposób, że schronisko jako obiekt prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom, winno być usytuowane w granicach administracyjnych gminy B.. W uzasadnieniu postanowienia SKO stwierdziło, że tak określony teren prowadzenia schroniska nie odnosi się do miejsca pochodzenia zwierząt objętych opieką schroniska, lecz wyłącznie do miejsca położenia schroniska.

Bez znaczenia jest argument skarżącego, że wyjaśnienie SKO jest interpretacją wydanej wcześniej decyzji, dokonaną ex post i to interpretacją błędną, skoro to ta decyzja, której powyższe wyjaśnienie dotyczyło, stanowi zezwolenie dla pozwanego do prowadzenia przez niego schroniska i określa obszar działalności tegoż schroniska. Wyznacza mu zatem granice działalności związanej z opieką nad bezdomnymi zwierzętami.

Nieracjonalnym jest argument skarżącego, że przez obszar działalności objętej zezwoleniem (w zakresie prowadzenia schroniska) należy rozumieć obszar, z którego pochodzą zwierzęta przyjmowane do schroniska, tj. ten, na jakim zostały znalezione lub złapane, co z kolei wyznacza zbiór usługobiorców schroniska. Przy takiej interpretacji przepisów każda, nawet najmniejsza gmina w Polsce, na której ciąży obowiązek zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom, musiałaby posiadać na swoim terenie schronisko dla zwierząt, co praktycznie nie jest możliwe.

W ocenie Sądu II instancji niezasadny jest również argument, iż umieszczenie zwierząt z terenu Gminy Ł., w schronisku znajdującym się na obszarze innej gminy powodował brak nadzoru Gminy Ł. nad zwierzętami, skoro umowa zawarta z L. S. zapewniała kontrolę ze strony Gminy Ł. tego, jak wykonawca umowy wywiązuje się z przyjętych na siebie obowiązków. Umowa nie przenosiła własności zwierząt na wykonawcę umowy i zobowiązywała wykonawcę m. in. do sprawdzania wiarygodności osób adoptujących zwierzę, spisywania umów z takimi osobami, prowadzenia ewidencji i dokumentacji (czipowania) zwierząt oraz przekazywania jej zamawiającej gminie, a także współpracy z gminą w zakresie prowadzonych programów zwalczania bezdomności zwierząt na terenie pozwanej gminy, a tym samym spełniała wymogi wynikające z art. 11 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt.

Z tych względów nie sposób uznać, by zarzuty apelacji były zasadne, dlatego też na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny oddalił apelację i w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. w zw. z art. art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz na podstawie §12 ust.1 pkt.2) w zw. z § 6 pkt.7) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.Nr 163, poz. 1349 ze zm.) zasądził od powoda na rzecz pozwanego L. S. kwotę 2.700 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

U podstaw zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. leży te same argumenty, które były podstawą do częściowego uwzględnienia zażalenia pozwanego L. S. na postanowienie o kosztach procesu, zawarte w punkcie 2 zaskarżonego wyroku.